

MŪSU PASTOGĖ

Eina nuo 1949 Australian Lithuanian Weekly Post Print Approved PP 255003/01774 Kaina – Price \$1.50 2005.06.15 Nr. 23 (2942)

Nauja ALB Krašto Valdyba (2005-2006)

Iš kairės: Linas Kubilius, Jonas Verbyla, Lucija Vaičiulevičius, Romas Pocius (pirmininkas), Birutė Mikužienė, Ramūnas Dunda ir Romas Urmonas.

Algimantas Kaballa Lietuvos įvykių apžvalga

V. Landsbergis apie Rusijos džiūgavimą

Referendumų dėl Europos Sąjungos (ES) Konstitucijos Prancūzijoje ir Olandijoje organizatoriai padarė klaidą, nepasiūlė rinkėjams alternatyvaus balsavimo, tvirtina Europos Parlamento narys Vytautas Landsbergis. Anot jo, šios dokumento ratifikavimo kliūtys leidžia Rusijai džiūgauti dėl neva nesėkmingo Europos projekto.

“Referendumų dėl konstitucinės sutarties žlugimas Prancūzijoje ir Olandijoje aiškina rinkėjų nepasitenkinimą esama padėtimi. Tačiau toks balsavimas nesumažina jų problemų, veikiau priešingai”, – teigiama V. Landsbergio pareiškime. – “Todėl referendumų iniciatoriai bei organizatoriai padarė stambią taktinę klaidą nepasiūlė alternatyvaus balsavimo, o leidę vadinamąjį protesto balsavimą: jeigu vyriausybė už, tai mes – prieš!”

Po prancūzų ir olandų balsavimo prieš ES Konstituciją iš Rusijos laikraščių, kurie įgalioja pirmieji pasakyti, ką galvoja valdžia, sklinda “nesulaikomas emocinis džiaugsmas, kad Europa susilpnėjo”. Antai dienraštis “Izvestija” retoriškai klausė: “Kam europiečiams Gruzija su savo Abchazija ir Pietų Osetija, Moldova su savo Padniestre?”

Pasak Rusijos žiniasklaidos, Europa šioms valstybėms esą reikalinga, “kad būtų patenkintos kažkieno ambicijos”. Anot V. Landsbergio, tai ne kažkieno, o daugelio žmonių lūkesčiai ir viltys.

“Izvestija” teigimu, NVS šalių (Ukrainos, Moldovos, Gruzijos ir kitų) lyderiai, paskelbė apie orientaciją į Vakarus, po šių

referendumų “atsisveikins su iliuzijomis”. Net po 20 metų jie esą nebūsią laukiami ES, kad ir kiek stengtųsi “nelemtieji lobistai iš Rytų Europos ir Baltijos šalių”.

“Štai kiek pykčio ir vilčių suplakta viename geopolitiniame kokteilyje”, – pažymėjo V. Landsbergis. “Manau, tos viltys nepasitvirtins”.

Sutartį jau yra ratifikavusios Lietuva, Vengrija, Slovėnija, Ispanija, Italija, Graikija, Slovakija, Vokietija, Latvija ir Austrija bei patvirtinęs Europos Parlamentas.

Lietuvos Prezidentas Ispanijoje

Prezidentas Valdas Adamkus pradėjo pirmąjį oficialų trijų dienų vizitą Ispanijos karalystėje. Lietuvos Prezidentas iškilmingai sutiktas Madrido El Pardo rūmuose, kuriuose apgyvendinami tik aukšti užsienio svečiai. Karališka vakarienė Prezidento ir jo žmonos Almos Adamkienės garbei surengta Ispanijos karalių rūmuose. Visose centrinėse Madrido aikštėse, skvere priešais merijos rūmus buvo iškabintos Lietuvos vėliavos. V. Adamkus pasakė kalbą Ispanijos parlamente, susitiko su verslininkais, ragino juos investuoti Lietuvoje.

Taip pat Prezidentas Lietuvos ambasadoje dar spėjo susitikti su vietos lietuviais. Manoma, kad Ispanijoje jų gyvena ne mažiau kaip 50,000.

Apie Europos politikos pasitarimus Ispanijoje rašo net ir Kinijos laikraščiai, kuriuos galima skaityti per internetą: (http://news.xinhuanet.com/english/2005-06/07/content_3054730.htm)

A. Lukašenka išvijo universitą į ... Vilnių

Baltarusijos diktatoriaus Aleksandro Lukašenkos uždaryta vienintelė Baltarusijoje buvusi privati aukštoji mokykla šią savaitę Vilniuje švęs įkurtuves.

Nukelta į 2 psl.

Artėjant Gedulo ir Vilties Dienai

Tautinių mažumų ir išeivijos departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės generalinio direktoriaus **Antano Petrausko** kreipimasis į Užsienio lietuvių bendruomenes Tautos gedulo ir vilties dienos proga.

Brangūs tautiečiai!

Birželio 14-oji Lietuvos valstybės, lietuvių tautos istorijoje pažymėta didelių moralinių ir fizinių išbandymų, tragiškų įvykių ženkle. Toliau 1941-aisiais bolševikinis režimas pradėjo neregėto masto nusikaltimą akciją prieš lietuvių tautą. Tūkstančiai šeimų buvo išplėsti iš gimtųjų vietų, per prievartą atskirti nuo artimųjų, giminių ir išvežti į kraupią nežinią, iš kurios daugeliui nebuvo lemta sugrįžti. Amžino įšalo žemėje amžinai liko tūkstančiai mūsų tėvų ir motinų, brolių ir seserų, vaikų ir senelių.

Režimas siekė pirmiausia palaužti pačią tautos dvasią, sunaikinti jos genofondą, šviesuolius, inteligentiją. Todėl pirmiausia buvo deportuojami mokytojai, gydytojai, valstybės tarnautojai, pasiturintys ūkininkai, karininkai, profesūra, studentai.

Tačiau nuo totalitarinės sistemos nukentėjo ne tik jie. Baigiantis Antrajam pasauliniam karui, tūkstančiai mūsų tautiečių, siekdami išvengti naujų represijų, buvo priversti palikti ne vienos kartos kurtas materialines ir dvasines gėrybes, pasitraukti į Vakarus ir vėliau emigruoti į tolimus ir nežinomus kraštus, pradėti gyvenimą iš naujo. Emigracijoje išaugo ne viena lietuvių karta. Neįmanoma paskaičiuoti, kokių nuostolių patyrė Lietuva dėl deportacijų, priverstinės emigracijos, svetimų primestos socialinės ir politinės santvarkos. Tačiau Atgimimas, Baltijos kelias visam pasauliui parodė, kad neįmanoma sunaikinti tautos dvasios, kai tauta vieninga, kai sugeba išsaugoti tikėjimą, dvasines vertybes. Jas išsaugojo ir ištremtieji į Sibiro platybes, ir emigravę į Vakarus, ir gyvenę Lietuvoje.

Birželio 14-oji – ne tik gedulo, bet ir vilties diena. Prisimindami totalitarinių režimų aukas, užjausdami nukentėjusius nuo šių režimų, mes gyvename su viltimi širdyje: tai daugiau nepasikartos, tai neturi pasikartoti. Mūsų valstybė per 15 Nepriklausomybės metų padarė viską, kad Lietuvai, jos piliečiams netektų daugiau pajusti brutalią svetimųjų jėgą, gyventi pagal svetimųjų primestą tvarką. □

Padaugės lietuvių karių užsienio misijose

Seimas rengiasi pratęsti Lietuvos karių dalyvavimą tarptautinėse operacijose Balkanų, Centrinės ir Pietų Azijos bei Persijos įlankos regionuose bei padidinti jų skaičių: šiais metais – iki 350 žmonių, vėliau – iki 420 žmonių. Projektui pritarė 65 Seimo nariai, po 3 parlamentarus balsavo prieš ir susilaikė.

Krašto apsaugos ministro Gedimino Kirkilo teigimu, Lietuvos karių kontingento užsienyje padidinimas susijęs su pasirengimu vadovauti Afganistano Goro provincijos atkūrimo grupei. Šioje šalyje, kur dabar tarnybą atlieka 36 Lietuvos kariai, siūloma jų skaičių padidinti iki 90.

Provincijos atkūrimo grupei vadovauti Lietuva sutiko šių metų sausį. Planuojama, kad grupė pradės veikti birželį provincijos

sostinėje Čagčarane, o visu pajėgumu – rudeniį, kad padėtų surengti rugsėjo 18 d. numatytus parlamento ir savivaldos rinkimus. Iš pradžių ten bus dislokuota maždaug 90 karių, iki metų pabaigos jų skaičius turėtų padidėti iki 130. Lietuvos karių dalyvavimas operacijose finansuojamas iš krašto apsaugos biudžeto lėšų. Papildomos išlaidos vienam planuojamam siųsti kariui metams sudarys apie 100,000 litų. Šiuo metu tarptautinėse misijose Irake, Afganistane, Kosove bei Bosnijoje ir Hercegovinoje tarnauja 256 Lietuvos kariai.

Sprendimą dėl Lietuvos karių vienetų išvykimo ir panaudojimo kitos operacijos tikslais kitų valstybių teritorijose priima Seimas, Prezidento teikimu priimdamas nutarimą. □

Kazimira Prunskienė tapo kunigaikštene

Kaip rašo dienraštis “Lietuvos žinios”, politikos veikėjai Kazimirai Prunskienei viešnagės Sankt Peterburge metu buvo suteiktas kunigaikštienės titulas. Šiuo metu ji yra Lietuvos žemės ūkio ministrė bei Valstiečių ir Naujosios demokratijos partijų sąjungos lyderė.

Ceremonija birželio 7 dieną vyko vienoje iš Sankt Peterburgo cerkvių, kuri šiuo metu rekonstruojama. Kazimiro Prunskienės vadovaujamą delegaciją pasitiko stačiatikių šventikas, pasipuošęs apeiginiais drabužiais.

Ministrei buvo parodytas Rusijos sta-

čiatikių bažnyčios vadovo Aleksijaus II parašu ir spaudu patvirtintas raštas, kuriuo jai suteikiamas kunigaikštienės titulas. Ją bus galima vadinti “Jūsų Šviesybė”.

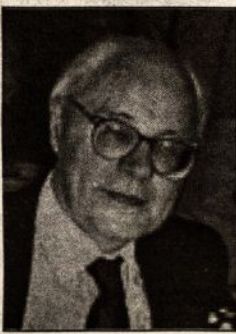
K. Prunskienė teigė buvusi patikinta, kad titulas paveldimas. Ji gavo auksinę sagę su užrašu “kunigaikštienė”, o

kartu ir jos sūnui Vaidotui skirtą kunigaikščio ženklą. Abi dukros bus kunigaikštės.

Kunigaikštienės ar kunigaikščio titulas suteikiamas nuo 1832 metų pagal specialią knygą, kuri yra Rusijos patriarcho žinioje. Sovietmečiu tokia praktika buvo nutraukta, o nuo 1992 metų vėl tęsiama. □

Vytautas Patašius

Trumpai iš visur

♦ Du Kinijos diplomatai prašo Australijos vyriausybės suteikti jiems diplomatinį prieglobstį. Gegužės 26 d. 37 metų amžiaus Chen Yonglin pabėgo iš Kinijos konsulato Camperdown, Sydnėje.

Jis yra priverstas slapstytis su žmona ir 6 metų dukra nuo Kinijos agentų, nes Australijos Imigracijos Departamento valdininkai ragina jį grįžti į konsulatą. Ėjęs svarbias pareigas konsulate, Chen Yonglin turėjo sekti kiniečių disidentus Australijoje (Falun Gong sąjūdžio narius, Taivano šalininkus, Tibeto ar Rytų Turkestano separatistus, demokratinės santvarkos šalininkus). Jo tvirtinimu, Kinija turi apie 1000 agentų Australijoje. Chen Yonglin tvirtinimus birželio 8 d. susitikime su žiniasklaidos atstovais Melbourne parėmė antrasis kinitis diplomatas, „saugumo analitikas“ Hao Fengjung.

♦ Birželio 6 d. New York mieste mirė Anne Bancroft, garsi kino artistė, sulaukusi 73 metus amžiaus. Ji buvo apdovanota „Oskaru“ 1962 metais už savo vaidmenį filme „The Miracle Worker“ bei buvo dar keturis kartus nominuota šiam apdovanojimui. Didžiausio populiarumo susilaukė jos „Mrs. Robinson“ vaidmuo filme „The Graduate“.

♦ Jungtinių Tautų forume jau senokai yra aptariami planai praplėsti Saugumo Tarybos sudėtį. Šiuo metu Saugumo Taryba susideda iš penkių nuolatinių narių (JAV, D. Britanija, Prancūzija, Rusija ir Kinija), turinčių veto teisę, bei 10 narių, įeinančių į Saugumo Tarybą rotaciniu būdu. Siūloma priimti dar 10 narių (šešis nuolatinius

ir keturis rotacinius). Birželio 8 d. keturios iš valstybių, pretenduojančios į nuolatinės Saugumo Tarybos nares, pasiūlė kompromisinį planą. Vokietija, Japonija, Indija ir Brazilija atsisakė veto teisės pirmai penkiolikai metų, jei jos būtų priimtos nuolatinėmis Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos narėmis. Australija yra viešai parėmusi Indijos, Japonijos ir Brazilijos kandidatūras.

♦ Birželio 11 dieną Londono „The Independent“ talpino platų straipsnį apie svarbius archeologinius tyrinėjimus Europoje. Per paskutinius trejus metus Vokietijoje, Austrijoje ir Slovakijoje užtiktos nežinomos civilizacijos liekanos. Surasta bent 150 didelių šventovių, statytų tarp 4800 ir 4600 metų pr. Kr., jų didžiausia Drezdeno miesto ribose. Šventovės statytos iš medžio ir žemės pylimų.

♦ Londone susitikę aštuonių pasaulio turtingiausių valstybių finansų ministrai birželio 11 d. paskelbė susitarimą, pagal kurį aštuoniolikai vargingiausių pasaulio valstybių bus nurašytos jų skolos Pasaulio Bankui ir Tarptautiniam Finansiniam Fondui. Šį nutarimą dar turės patvirtinti turtingųjų valstybių (G 8) viršūnių konferencija liepos 6 - 8 dienomis. Į 18 valstybių sąrašą įeina daugiausia Afrikos kraštai, su pora valstybių iš vidurio Amerikos. Nurašomos skolos 40 bilijonų dolerių vertės JAV valiuta.

♦ Angoloje vis dar siaučia Marburg viruso epidemija. Nuo kovo mėn. ten susirgo 408 žmonės, iš kurių 340 mirė. Birželio 6 d. „Nature Medicine“ žurnalas pranešė, kad mokslininkai atrado skiepus prieš Marburg ir giminingą Ebola virusus ir juos sėkmingai išbandė su beždžionėmis. Visgi šie skiepai dar tik bandymų stadijoje ir numatoma juos išbandyti su žmonėmis tik už kokių dviejų metų.

Lietuvos įvykių apžvalga

Atkelta iš 1 psl.

Europos humanitarinio universiteto (EHU) rektorius Anatolij Michailov „Lietuvos žinioms“ sakė, kad ši aukštoji mokykla ketina įsikurti Mykolo Romerio universiteto patalpose.

Tikimasi, kad čia studijuoti atvyks jaunuoliai iš Baltarusijos, bus organizuojamos ir nuotolinės studijos.

„EHU veikla bus tęsiama, nes studentai nori brandinti demokratijos dvasią“, - tvirtino aukštosios mokyklos rektorius. Tikimasi, kad 2005-2006 mokslo metais universitetas turės 260 studentų. A. Michailov vylėsi, kad kada nors universitetas ir vėl laisvai galės veikti Baltarusijoje.

Įtarimai korupcija

Seime kalbėjęs generalinis prokuroras Antanas Klimavičius paliko visą Lietuvą nežinioje. Jis pareiškė negalintis patvirtinti arba paneigti pranešimų, esą parlamentaras Antanas Bosas užsakė susidorojimą su pajūrio verslininku. A. Klimavičius buvo pakviestas į Seimą išsklaidyti šias abejones, tačiau jau pirmadienį daugeliui buvo aišku, kad generalinis prokuroras nieko negalės pasakyti.

Prokuroras kalbjo griežtai – jis ypač pyko ant pasikėsinimo nužudyti pajūrio verslininką Igorį Udovickį įtariamų asmenų parodymus atskleidusių nesąžiningų pareigūnų: „Po sėkmingų pirminių tyrimo veiksmų atsirado niekdarys, kuris nutekino informaciją TV3, o televizija, pažeisdama įstatymo reikalavimus, paskelbė ikinisminio tyrimo duomenis. Dėl to pirmadienį pradėtas ikinisminis tyrimas. Bandysime išsiaiškinti, kas tas niekdarys, ku-

ris suteikė informaciją, ir kokių pagrindų žiniasklaida be prokuroro leidimo skelbia tokius duomenis“.

Ar tai „palūkanos“ už investuotą kapitalą?

Ūkio ministro Viktor Uspaskich veiklą tiriančios Seimo komisijos analizuoja SAPARD lėšų skirstymo schemas, o ministras kviečiamas liudyti į korupcijos Vilniaus savivaldybėje ieškančią komisiją. V. Uspaskich'o veiklą tiriančios komisijos išklausė Nacionalinės mokėjimo agentūros (NMA) bei Valstybės kontrolės pareigūnų paaiškinimus apie SAPARD lėšų skirstymo aplinkybes. Mat auditą NMA atlikusi Valstybės kontrolė suabejojo, ar ES paramos lėšos teisėtai skirtos su V. Uspaskich siejamoms bendrovėms. Tuo tarpu sostinės savivaldybės veiklą tirianti komisija uždame posėdyje pradėjo formuluoti klausimus Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnybai, Specialiųjų tyrimų tarnybai ir Generalinei prokuratūrai. Kadangi ši komisija sudaryta, kad išsiaiškintų, ar V. Uspaskich teisėtai apkaltino Vilniaus merą Artūrą Zuoką, jog šis protegavo privačią bendrovę Maskvoje, kitame posėdyje nuspręsta išklausti ministrą.

V. Radžvilas: reikėtų atsisakyti V. Uspaskich'o

Lietuvai tolydžio artėjant prie politinės krizės, valdančioji koalicija turėtų gelbėti padėtį atsisakydama ūkio ministro Viktor Uspaskich paslaugų. Taip ELTAI tvirtino Vilniaus universiteto Tarptautinių santykių ir politikos mokslų instituto docentas Vytautas Radžvilas.

Rengiant apžvalgą naudotasi Lietuvos spauda, ELTA, BNS ir LGITIC biuleteniais.

Prez. V. Adamkus – Ispanijoje

Prie El Pardo karališkųjų rūmų, kur jau laukė Ispanijos karalius Juan Carlos I, Valdas Adamkus su žmona Alma atvyko automobiliu „Rolls-Royce“.

Lietuvos Prezidento garbei rūmų kieme buvo išrikiuota garbės sargybos kuopa, karališkoji ir raitoji gvardija.

Iškilmingos ceremonijos metu buvo surengtas ir karinis paradas, kurio metu žygiavo kariai, šuoliavo raiteliai. Jau pirmosiomis iškilmių akimirkomis karališkosios gvardijos kariai pradėjo alpti nuo 36 laipsnių karščio, o gvardiečių žirgai nenustygo vietoje.

Netrukus po sutikimo ceremonijos per Ispanijos monarcho surengtus pietus pasikeista valstybiniais apdovanojimais bei dovanomis. Prezidentas V. Adamkus karaliui Juan Carlos I įteikė Vytauto Didžiojo ordino su auksu grandine. Karalienei Sofia buvo skirtas Vytauto Didžiojo ordino Didysis kryžius. Ispanijos karalius V. Adamkų apdovanojo Izabelės Katalikės ordinu su grandine, A. Adamkienę – to paties ordino Didžiuoju kryžiumi. V. Adamkus karaliui ir karalienei taip pat nugabeno Artūro Davainio sukurtą skulptūrinę kompoziciją iš gintaro „Pasaulio sukūrimas“ bei Solveigos Krivickienės koljė su gintaru.

Vėliau Prezidentui prabangiuoju „Rolls-Royce“ važiuojant į Lietuvos ambasadą, kur vyko susitikimas su Ispanijos lietuviais, sprogo šio limuzino padanga. Todėl V. Adamkaus susitikimas su tautiečiais užtruko daug trumpiau nei planuota. Mat Prezidentas turėjo skubėti į karališkosios poros vardu surengtą vakarienę.

Kaip pranešė Lietuvos ambasadorius Ispanijoje Mečys Laurinkus, šioje šalyje dabar oficialiai gyvena ir dirba 7,770 lietuvių. Latvių yra priskaičiuojama tik 60. Tačiau, neoficialiais duomenimis, vien tik Almerijos provincijoje priskaičiuojama apie 40,000 lietuvių.

Susitikime dalyvavusi Ispanijos Lietuvos Bendruomenės atstovė Loreta Paulauskaitė atkreipė Prezidento dėmesį, jog būtina, kad Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas kuo greičiau pradėtų vykdyti ilgalaikę programą, o ne atskirus vienadienius projektus. „Juk nenormalu, kai į lietuvių mokyklėlę iš Lietuvos atsiun-

LR Prez. Valdas Adamkus su žmona Alma prie karališkųjų rūmų atvyko 1945 m. pagamintu „Rolls-Royce“.

čiam mokytoja, kuri nežino nei vietinių problemų, nei pažįsta žmonių“, – sakė ji. L. Paulauskaitė taip pat ragino, kad kuo greičiau būtų atsiųstas ir kultūros attache.

Šių metų gegužės 1-ąją Ispanijoje baigėsi nustatytas laikas, kai lietuviai galėjo susitvarkyti visus reikiamus dokumentus legaliam darbui bei gyvenimui. Tačiau jei darbdaviai neprieštarauja, tie, kurie nespėjo to padaryti, gali ir toliau dirbti. LR Vidaus reikalų ministerija legalizavimo dokumentams susitvarkyti Ispanijos lietuviams jau išdavė per 16,000 pažymų.

Sekantį dieną V. Adamkaus bei ponios Almos vardu karališkajai Ispanijos šeimai ir vyriausybės nariams El Pardo rūmuose buvo surengta iškilminga vakarienė. Ją ruošti iš Lietuvos atvyko vienas „Stiklių“ restorano savininkų Romas Zakarevičius.

Iš Lietuvos atgabenta daugiau nei 300 kilogramų maisto. Iš anksto buvo užsakyta rūkytų ungurių bei kalakutienos, šakočių, kuriuos pagal senoviskus receptus gamino patyrusios namų šeimininkės, keliolikos rūšių sūrinių bei gėrimų. „Švyturio“ alaus darykla pagamino ir supilstė alų į butelius su ispaniškais etiketėmis. R. Zakarevičius norėjo ispanus pavaišinti ir silke su baravykais, tačiau, kaip jis sakė, Ispanijoje neįmanoma gauti sūdytų silkų.

V. Adamkaus vadovaujama delegacija – gausi. Joje – užsienio reikalų, krašto apsaugos ir vidaus reikalų ministrai Antanas Valionis, Gediminas Kirkilas ir Gintaras Furmanavičius, Seimo Užsienio reikalų komiteto pirmininkas Justinas Karosas, Užsienio reikalų, Kultūros bei Susisiekimo ministerijų pareigūnai, Prezidento patarėjai. LR Prezidentą taip pat lydi žymiausias Lietuvos krepšininkas, keletą metų žaidęs ir Ispanijoje Arvydas Sabonis bei grupė Lietuvos verslininkų.

Birutė Vyšniauskaitė, „L.r.“

Lietuvoje – didžiausios karinės pratybos

Rukloje įvyko pratybų „Gintarinė viltis 2005“ oficiali atidarymo ceremonija, kurioje dalyvavo Ministras Pirmininkas Algirdas Brazauskas, krašto apsaugos viceministras Gintautas Šivickas, kariuomenės vadas gen. mjr. Valdas Tutkus ir kt.

„Gintarinė viltis“ – didžiausios tarptautinės karinės pratybos Lietuvoje po įstojimo į NATO. Pagrindinis pratybų tikslas – tobulinti NATO ir Partnerystės taikos labui programą. Dviejų savaitių trukmės pratybose rengiasi dalyvauti maždaug 2,200 karių ir civilių iš Danijos, Estijos, JAV, Didžiosios Britanijos, Kanados, Latvijos, Lenkijos, Lietuvos, Suomijos, Vokietijos bei pirmą kartą „Gintarinėje viltyje“ dalyvaujančių Azerbaidžano ir Gruzijos.

Pratybas ketina stebėti aštuonių užsienio šalių kariniai stebėtojai. Kariai pratybų metu mokysis vykdyti taikos palaikymo operacijas tarptautinėse pajėgose. Pirmąją pratybų savaitę Gaižiūnų poligone kariai mokysis, kaip elgtis stebėjimo, patikrinimo postuose, kontroliuoti riaušes, patruliuoti, vykdyti eskortavimą ir kon-

vojavimą, saugaus elgesio su minomis, teikti pirmąją medicinos pagalbą ir evakuoti sužeistuosius, atlikti pastatų apžiūrą.

Antrąją savaitę prasidės aktyvioji pratybų fazė – lauko pratybos, kurios vyks pagal specialiai šioms pratyboms parengtą tipišką krizių valdymo, taikos įvedimo ir palaikymo operacijų scenarijų. Pratybos rengiamos kuo tikroviškiau imituojant krizės rajono situaciją, būtent karą tarp „Rightland“ ir „Flatland“. Pratyboms vadovaus brigados gen. Arvydas Pocius.

Sveikinam mamytę...

Gegužės 8 dieną vėl gaudė ir klegėjo Lietuvių Namai Adelaidėje. Tą saulėtą dieną Savaitgalio mokyklos vaikučiai, vadovaujami Rūtos Bielskytės-Sankauskienės, suruošė gražų koncertą – dovaną mamoms, močiutėms, tetoms. Mokinė Jūlytė Grigonytė visoms prisegė po gėlę. Tokia čia seniai įsigalėjusi tradicija, kaip ir cėpelinai ypatingomis dienomis. Juos kartas nuo karto vis dar paruošia ponai Petraičiai ir Petriukas. Šį kartą jiems talkino nauja jauna šeima, neseniai atvykusi iš Lietuvos. Spėju juos turint gerą skonį. Pasizvalę Sydnejuje ir Melbourne, apsisotę Adelaidėje. Džiaugiamės!

Po pietų, atsivėrus scenos uždangai, stebimės iki šiol nematytais gėlėmis. Tik rojuje ir Trispalvės pavėsyje tokios tegali augti. Vedėja Rūta pasveikina visus bei visus ir pakviečia LR Garbės konsulę Adelaidėje Janiną Vaboliene OAM tarti žodį.

Seka tylos minutė. Gerb. klebonas J. Petraitis priminė, kad mamoms gerbti ir mylėti reikia visomis gyvenimo dienomis, o už mirusius – nepamiršti pasimelsti.

Susirinkę vaikučiai dėvėjo tautinius rūbelius, deklamavo žodžiais ir gestais. Vis vienas į kitą pasižvalgydami, užsitikrindami, kad neklysta. Saba ir Jolanta – Rūtos ir Audrės dukros – rikiuoja visus tautiniams šokiams. Kaip čia seniai keturios, mažutės p.p. Bielskių dukrytės, išdabintos dainavo lietuviškoje scenoje. Jos augo su meile dainai. Šiandien šeima puikuoja keturiais lietuviais žentais, lietuviškai kalbančiais anūkeliais. Gal ir tiesa, kad žmonės matė lietuvišką aitvarą skraidant virš Bielskių sodybos.

Dainavo mokinukai, paruošti ir diriguojami Andriaus Laurinaičio, o dainai „Močiutė“ – jis ir muziką pats sukūrė. Šią dainą jis pristatys baigiamiesiems 12-kos metų egzaminams. Dainą „Tau, Mamytė“ Andrius padainavo solo. Visiems labai patiko. Tikimės jį išgirsti dar daug kartų.

Pianinu skambino Jūlytė ir Danutė. Saksofonu grojo jau rimtas muzikas – Maksas Sankauskas. Jam ir solistui Andriui akompanavo Algis Laurinaitis, muzika paženklintos Marryatville gimnazijos

Nuotraukoje – Adelaidės Motinos Dienos koncerte.

direktorius, choro ir orkestro dirigentas. Sėkmingai gastroliavęs Europoje, o šiais metais jau pasirošęs skristi su savo mokiniais į Japoniją. Žinoma, kartu skrenda solistas Andrius ir pusbrolis Maksas.

Linkime jiems sėkmingų koncertų ir laimingos kelionės.

Dėkojame Savaitgalio mokyklos vaikučiams ir mokytojui su padėjėjais už

gražų koncertą.

Baigiant, ALB Krašto Valdybos pirmininkas Romas Pocius perdavė p. Rūtai Lietuvos valstybės dovaną, o ALB Adelaidės Apylinkės Valdybos pirmininkas Vytautas Opulskis prie padėkos žodžio pridėjo gražų, netuščią vokelį. Dovanėles gavo visi programos dalyviai.

K. Vanagienė

Taiki dvikova

Dar niekada neteko dalyvauti dvikovoje, ir dar su vyrais! Šių metų gegužės 29 dieną Melbourne Lietuvių Namuose moterys varžėsi su vyrais. Tačiau ne kardai, o talentai tapo kovos ir gynybos ginklu.

Dviejų dalių koncertas buvo strategiškai padalintas į dvi dalis: pirmoje dalyje „atakavo“ moterys, o antroje dalyje „gynėsi“ vyrai.

„Šokdamos“, „Malūnėlio“ ir „Gintaro“ šokėjos kerėte kerėjo jaunatvišku grakštumu ir mielomis šypsenomis. O po to

pranešėja Joana Hackett liaupsino moterų grožį, išmintingumą ir protą. Jos žodžius palydėjo Birutės Kymantienės ir Ritos Mačiulaitienės duetas „Tembras“. Žiūrovai (ir net vyrai), susižavėję balsų skambumu ir puošnia scenine apranga, negailėjo ovacijų.

Po šio dueto – lyg svaigaus vėjo gūsis – Viktorijos Universitete besistažuojančios dr. Vilmantės Kumpikaitės gitara atliktas romansas akimirksniu apkerėjo širdis.

Pirmos dalies pabaigoje dainavo „Vyresniųjų Skaučių ir Draugių Choras“. Iš publikos aplovismentų galima buvo nuspėti, jog labiausiai patiko lietuvių partizanų daina, harmonizuota Danos Jokūbauskaitės-Levickienės, „Stoviu aš parimus“. Keturiolikos moterų grupė susirinkusiems padarė gerą įspūdį. Juk visos buvo pasipuošę žavingais „gintaro šniūreliais“ – visai kaip toj dainoj apie kunigaikštienę Birutę...

Antros dalies pranešėjas Algis Akstinas, garantuodamas, jog vyrai tikrai laimės muzikinę dvikovą, „kaitino kraują“ (o ypač moterų). Todėl jos net geranoriškai pyko, kai Algis nerūpestingai citavo A. Vanaigaičio „Vaikino dainos“ žodžius:

„Jieva merga labai mieli,
Visi vyrai ryja seilę.
O ji kvailė durnavoja,
Su kiekvienu ūliavoja.“

Na o kaip gi „nepykti“ už tai, kad atseit „Pranė stora kaip bačkutė,
Vis su savim po plėčkutę.“

Renginio organizatorė Dana Levickienė.

Besiruošiant „dvikovai“ (repeticijos metu).

„Šokdamos“, „Malūnėlio“ ir „Gintaro“ vyrai šoko ir su klumpėmis.

„Isipylus į stiklinę,
Tuoj paleidžia kakarinę.“

Dar gerai, kad „Šokdamos“, „Malūnėlio“ ir „Gintaro“ vyrai savo pastangomis stengėsi „išpirkti“ Algio kaltę prieš moteris. Tai ir klumpės kuo aukščiau kilnojo ir lazdom mosavo ir net žirgais atėjo, kad tik įtikti raudonskruostėms mergelėms ir mamytėms, ir močiutėms.

Po Stepo Levickio ir Gintaro Radziano nuostabaus dueto bei Rolando Imbraso akompanavimo, joms ne tik širdys apsalo, bet ir atsileido užgauta savimeilė (ak tas Algis nevidonas!). O tie angeliški Stepo ir Gintaro balsai bei Rolando akordų švelnumas! Ah, ir viskas be abejonės ne tik tam, kad pridėti didžiulį plusą vyrų pusei, bet ir tam, kad parodyti panelėms ir žmonoms, jog jie vis dar ne iš kelmo spirti!

Choras „Danos Vyrai“ mus nusinešė „Prie gintaro jūros“ ir saldžiai užliūliavo, o taip pat pralinksmino širdį „Kaimo daina“.

Dvikova baigėsi be aukų – ir vien Australijos Lietuvių Fondo pirmininko dėka. Algis Šimkus, kaip gerai išauklėtas vyras, galantiškai užleido moterims vietą ir net atsisakė tęsti kovą, pripažindamas, jog kovoti su moterimis nėra jokios prasmės, todėl reikia tik padėkoti joms!

Padėkų šio renginio organizatorei Danutei Levickienei tikrai netrūko: Rita Mačiulaitienė „Danos Vyrų“ vardu jai įteikė didžiulę gėlių puokštę. Geelongo choro „Viltis“ vardu kalbėjo ir dovaną dovanojo Stasė Lipsienė. Danutė dėkojo visiems prisidėjusiems, o kaip nepaminėti visą koncertą gėles ir suvenyrus teikusią Judriną Kymantaitę ir Viktoriją bei

Benitos Strazdauskaičių.

Taip pat reikia padėkoti Irtai ir Žydrūnei Strazdauskams, Rimui Skeiviui, Dennis ir Donai Gaylard bei kunigui Algiiui Šimkui, kuris nuoširdžiai po mišų kas sekmadienį reikalavo kraujo išliejimo..!

Padėkota pranešėjams Joanai ir Algiiui. Girius Antanaitis taip pat jos labai nusipelnė, juk tik jo dėka visi mikrofonai puikiai veikė. Sėkmingai įvykti renginiui taip pat padėjo Danutė Lynikienė, Bronė Staugaitienė, Petras Pranauskas ir Gailė Adamavičienė.

Popietė prabėgo tokioje malonioje aplinkoje, jog niekas negalvojo, ar čia moterų, ar vyrų kardai atšipė. Turbūt iš pat pradžių jų niekas negalando...

Tačiau išeinant iš koncertų salės, žiūrovai turėjo progos pabalsuoti, kas labiau patiko: jeigu moterų pasirodymas, metė pinigus į vieną, o jei vyrai – į kitą dėžutę. Po pusvalandžio bare buvo paskelbti muzikinės dvikovos nugalėtojai. Nors nugalėjo moterys, nes už jų talentus sumesta pora šimtų, o už vyrų – virš šimto dolerių, tačiau bare liejosi ne kraujas, o vynas ir alus.

Iš viso buvo suaukoti 306 doleriai. Gi dabar, jeigu kas dar nežino, dvikovos paslaptį galima atskleisti: ogi pinigai ne šiaip sau buvo renkami – jie keliaus į Kauno Jėzuitų gimnazijos statybos fondą.

Bevaikštinėdami po Kauno Rotušės aikštę, pasigėrėsimė Jėzuitų bažnyčia, o pasukę į gretimai esantį skersgatvį, pasidžiaugsime, kad praturtinome šios gimnazijos plėtrą.

Gražina Pranauskienė

Pažaislio vienuolynas – į UNESCO sąrašą?

Kauno marių pusiasalyje jau tris šimtmečius stovintis baroko perlas – Pažaislio kamaldulių vienuolyno ansamblis vertas būti kandidatu į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą. Taip yra įsitikinę meno žinovai, sunerimę dėl šio unikalaus objekto išlikimo.

Menotyrininkai atkreipia dėmesį, jog šis baroko ansamblis „netilpo“ ir į Lietuvos tūkstantmečio programą, nors čia yra unikalių meno vertybės, tiesiogiai susijusios su jubiliejine 2009 m. Lietuvos vardo paminėjimo data. Tai 11 sienų tapybos paveikslų ciklas, vaizduojantis šv. Brunono iš Kverfurto misiją Lietuvoje.

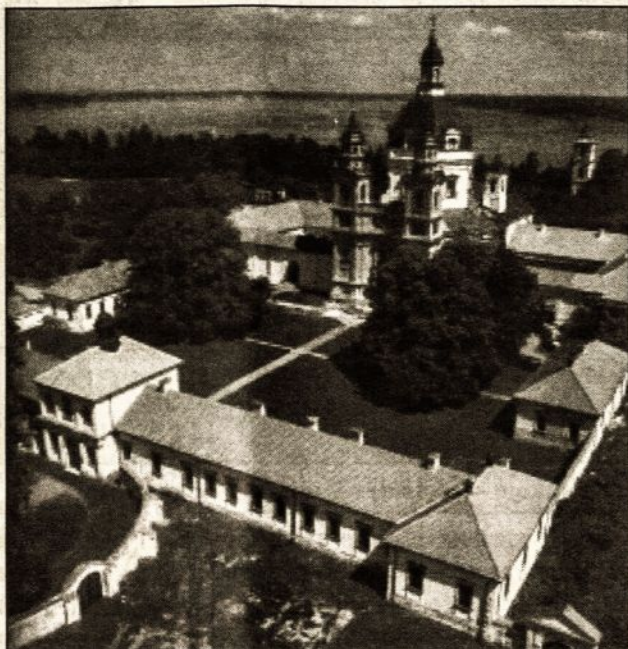
Arkivyskupas šv. Brunonas Bonifacas, 1009 m. lankydamasis Lietuvoje, pakrikštijo kunigaikštį Netimerą kartu su 300 karių. Šis faktas leidžia švęsti Lietuvos vardo paminėjimo pirmą kartą istoriografijos šaltiniuose tūkstantmetį.

Šiuo metu į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą yra įrašyti trys Lietuvos objektai – Vilniaus senamiestis, Kuršių nerija ir Kernavės archeologinė vietovė. Pasak Pažaislio muzikos festivalio organizatoriaus Justino Krėpštos, dėl Pažaislio vienuolyno įtraukimo į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą yra kalbėta su LR Prezidentu Valdu Adamkumi. Kaip tai įgyvendinti – kalbama ir su UNESCO atstovais Lietuvoje. Pažaislio ansamblio įrašymas į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą ipareigotų Lietuvos valstybę rūpintis šiuo objektu labiau nei kitais.

Specialistai atkreipia dėmesį, jog dėl kelių tūkstančių litų stokos šildymui, taip pat vėdinimo sistemos sutvarkymui, žūsta neįkainojamos meno vertybės. „Rytai mes atliekame vėdinimo ritualą – darome skersvėjus atidarydami langus visose patalpose“, – pasakoja sesuo Julita. Žiemą pastatai šildomi kaip ir prieš 300 metų – malkomis. Pastebėta, jog į vienuolyno kriptą įsimitęs žaliasis pelsis.

Pažaislio paveldo išsaugojimui labdaringus renginius organizuojančio moterų klubo „Kauno Zonta“ prezidentės Lolitos Vyžintienės įsitikinimu, Pažaislio vienuolyno ansamblis kur kas vertingesnis objektas nei Vilniuje statomi Valdovų rūmai ar Užtrakio dvaras, kurio sutvarkymui Vyriausybė skyrė apie 20 mln. litų.

Švėčiausiosios Mergelės Marijos Apšilankymo bažnyčią su vienuolynu XVII a. vienuoliams kamalduliams pastatydino

Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės kancleris Kristupas Žygimantas Pacas (1621-1684), turtingos ir įtakingos Pacų giminės galva. 1677 m. pradėti statybos darbai, 1712-aisiais šventovė pašventinta.

Sesuo Julita pasakoja, jog nuo išorinio pasaulio atsiskyrę vienuoliai kamalduliai Pažaislyje buvo įsikūrę iki 1832-ųjų – tais metais į vienuolyną atskėlė stačiatikių vienuoliai ir šeimininkavo jame iki 1914 m. 1920-aisiais vienuolyne įsikūrė moterų vienuolės kazimierietės, ši kongregacija prižiūri vienuolyną iš šiandien. Tiesa, sovietmečiu barokinio ansamblio vertybės stipriai kentėjo – čia buvo įkurdinta senelių prieglauda, psichiatrijos ligoninė, vėliau muziejus. Sesers Julitos žiniomis, sovietmečiu šventoje vietoje buvo sumanyta įrengti net restoraną, bet nepavyko.

Specialistai įsitikinę, kad Pažaislio vienuolyno kompleksas iki mūsų dienų išliko tik todėl, kad buvo idealiai suprojektuotas ir pastatytas. Vienuolyno ansamblis šiek tiek tvarkytas tarpukariu. Sovietmečiu, pritaikant vienuolyną muziejaus reikmėms, atstatyti atskiri jo fragmentai.

Buvusiame kamaldulių, dabar šv. Kazimiero seserų vienuolyne, viename iš restauruotų pastato sparnų, gyvena 20 seserų, daugiau vienuolių čia kol kas netelpa.

Vienuolyno šeimininkėms rūpi ne tik ansamblio architektūrinės, meninės ir ūkinės dalies, bet ir aplinkos sutvarkymas bei ramybės sugrąžinimas. Seserų nedžiugina tuoj pat už vienuolyno sienos įrengta automobilių stovėjimo aikštelė, iš kurios net tik dienomis sklinda besilinksminančio jaunimo garsai. Pro kitą vienuolyno tvoros pusę „ūžia“ automobiliai, skriejančys į netoliese esantį jachtklubą.

LGITIC

„Viena diena su Jonu Meku“

Gegužės 10 d. Kaune, Mykolo Žilinsko galerijoje buvo pristatytas garsus liet. išeivijos menininkas Jonas Mekas ir jo darbai. Jonas Mekas – poetas, prozininkas, kinematografas, meno kritikas. Į renginį rinkosi tiek jauni, tiek pagyvenę avangardinė kultūra ir jos atstovai besidomintys asmenys. Vieni manė, kad pamatys atvykusį Joną Meką, tačiau liko nenusivylę, nes puikiai su juo susipažino žiūrėdami V.V.Landsbergio filmą „Niujorkas mano šuo“.

Pažiūrėjus filmą vyko diskusija apie tai, kad Lietuvoje į viską žiūrima pernelyg rimtai. Susirinkę žmonės vieningai nusprendė, kad Lietuvai reikia daugiau neholivudinio kino. Po diskusijos buvo rodomi jau paties Jono Meko kūrybos filmai. Didelio susižavėjimo sulaukė filmas apie fluxus kūrėją Jurgį Mačiūną.

Žmonės bet kada galėjo išeiti į M.Žilins-

ko galerijos kiemėlį paklausti, kaip jauni atlikėjai improvizuoja su elektrine gitara ir saksofonu. Pasibaigus filmų peržiūrai, 21 val. koncertavo grupė FusedMarc. Nepaisant šaltoko pavasario vakaro žmonės neišsiskirstė ir maloniai klausėsi alternatyvios elektronikos muzikos prie M.Žilinsko galerijos įėjimo. Po to renginys persikėlė į šiltesnę erdvę – barą B.O., kur susirinkusi publika šoko pagal grupės „Sala“ improvizacijas, o vėliau ir pagal didžėjų grojamą muziką. Žmonėms bešokant tuo pačiu ekrane buvo rodomi J. Meko sukurti filmai.

Šiuo renginiu buvo siekiama suderinti įprastą jaunimo laisvalaikio praleidimo būdą bei kultūrinę sklaidą, todėl svarbu, kad įdomus, avangardinis menas sudomintų jaunos žmones, paskatintų juos prasmingai leisti laisvalaikį, mokytis ir plėsti akiratį.

Monika Žulytė, VDU, Kaunas

Kaip malonu...

Isolda Poželaitė - Davis AM

Kaune surasti vertingiausi Lietuvos vitražai. Jie buvo Dominikonų bažnyčioje. 1963 m. bažnyčia buvo paversta į kino teatrą „Santaką“. Tada ir buvo laužtuvais išplėsti vitražai, o žmonės, sava iniciatyva juos nuvežė į Pažaislio vienuolyną. Paskui, jie, matyt, buvo perkelti į Iguolos bažnyčios rūsius. (Sovietmečiu, tai buvo Vitražų galerija)

Dabar „ieškoma galimybių restauruoti unikali radinį“. Po to jie, be abejo, sugrįš į Dominikonų bažnyčią.

Kauno „Prezidentūros rūmai bus unikali Lietuvos valstybingumo institucija, derinanti muziejaus, pilietinės visuomenės saviraiškos ir edukacijos (švietimo, prusinimo?) centro funkcijas“ – teigia Prezidento patarėja Irena Vaišvilaitė. Pasirodo, kad M.K.Čiurlionio dailės muziejus fonduose yra nemažai išsaugotų rodomųjų. Jų sąrašas apima 10 lapų. Tai, aišku, tik dalis Prezidentūros rūmų turto – ta dalis, kuri Justo Paleckio specialiu „parėdymu“ buvo išgelbėta nuo „uolių Prezidentūros naikintojų“ 1940-1941 m.

Kaune buvo surengtas pirmasis respublikinis folklorinės kūrybos vaikų ir moksleivių festivalis – konkursas „Tramtatulis“. Rengėjai – Kauno tautinės kultūros centras. Smagu, kad tai ne „nacionalinės“, o tautinės kultūros centras!

Vilniuje, Lietuvos nacionalinėje filharmonijoje publika išgirdo kompozitoriaus Algirdo Martinaičio oratorijos „Atminties knyga“ premjerą. Kompozitorius yra Na-

cionalinės premijos laureatas.

Vilniaus „mažasis teatras Gedimino prospekte baigiamas rekonstruoti“ (perstatyti?). Naujus spektaklius publika pamatys lapkričio mėnesio pradžioje.

Vilniuje, Valstybiniame Jaunimo teatre vyksta šiuolaikinės dramaturgijos penktasis forumas, skirtas skatinti Lietuvos ir Amerikos teatrinių kultūrų dialogą.

Vilnius. Dailininkas Vilmantas Marcinkevičius tapo Londone Didžiosios Britanijos mokslininko, buvusio vieno iš interneto ryšio Europoje pionierių, 82-jų metų profesoriaus Peter Kirstein portretą. Portreto užsakovas – Londono universiteto koledžas.

Vilniuje, Lietuvos nacionaliniame muziejuje atidaryta 95-rių metų naivaus meno tapytojos Monikos Bičiūnienės paroda. „Ekspozicijoje (parodoje) – apie 40 tapybos drobių – kaimo ir miesto buities vaizdų, portretų, natūrmortų.“

Paskutiniu metu Bičiūnienė dirba ne su aliejiniais dažais, o su pastele. Monika Bičiūnienė yra įtraukta į „Pasaulio naiviojo meno enciklopediją“.

Vilniuje įvyks devintasis tarptautinio šokio meno festivalis „Naujas Baltijos šokis 2005“ gegužės mėnesio pradžioje. Festivalyje publika pamatys naujausius Lietuvos ir užsienio choreografų pastatymus. Jau žinoma, kad iš Didžiosios Britanijos dalyvaus choreografas ir šokėjas Nigel Charnock, Prancūzijos Lotaringijos (Lorraine) baletas ir Čeliabinsko šiuolaikinio šokio teatras. Geriausias pastatymas apdovanojamas „Auksinės kaukės“ trofėjumi. Šis „festivalis kasmet žiūrovams parodo vis daugiau Lietuvos choreografų spektaklių ir projektų.“

Marijampolėje. Kultūros rūmų scenoje parodytas neįprastas kūrybinis projektas – vienveiksmis šokio ir kostiumo spektaklis „Tebūnie šviesa“.

Kam tenka Europos parama?

Lietuva 2004-2006 metais iš ES fondų gaus beveik 1.5 milijardo eurų (apie 5.2 milijardo litų). Paramą jau dalijo du ūkio ministrai – Petras Česna ir Viktor Uspaskich. Gauna tie, kurie arčiau valdžios lovio.

Pirmoji paramos banga buvo glaudžiai susijusi su Algirdo Mykolo Brazausko bičiuliais ar partijos nariais. Štai iš visų Lietuvos miestų solidžiausią paramą gavo Šiauliai ir Druskininkai. Šiaulių savivaldybė Aukštabalio multifunkciniam kompleksui statyti užsitikrino daugiau kaip 41 mln. Lt, Druskininkų savivaldybė vandens pramogų parkui įkurti iš ES struktūrinių fondų gaus beveik 34 mln. Lt.

Šiaulių meras Vytautas Juškus yra senas Algirdo Mykolo Brazausko bendražygis nuo sovietmečio laikų, o Druskininkų savivaldybei vadovauja gero A.Brazausko bičiulio, Grūto parko savininko Viliamo Malinausko sūnus socialdemokratas Ričardas Malinauskas.

Iš šiuo metu patvirtintos maždaug 184 mln. paramos sumos kas ketvirtas litas keliaus į Druskininkų kurortą, mat daugiau kaip 3 mln. Lt paramą gaus „Draugystės“ sanatorija, dar 10.9 mln. Lt ES lėšų Druskininkų senųjų gydyklų pastatų kompleksui rekonstruoti šiek tiek anksčiau užsitikrino kadais Seimo rūmus remontavusi ir itin aktyviai Seimo narį Artūrą Skardžių rėmusi Alytaus bendrovė „Kortas“. Taigi iš viso Druskininkai jau užsitikrino didžiausią tarp savivaldybių – 47.6 mln. Lt ES paramą. Daugiau kaip 4.5 mln. Lt paramos gavo Juozapas Budrikis, „Arja“ savininkas. Kadais garsios bendrovės „Pas Juozapą“ savininkas tik radęs progą remdavo A. Brazauską – jo fondą papildė pinigais iš finansininkų palaikė premjero „fixe“ idėją – Valdovų rūmų atstatymą.

Daugiau kaip 5 mln. Lt gavo visiškai ne-

žinoma bendrovė „Lausna“. Pinigai skirti poilsiauvei prie Margio ežero rekonstruoti. Prie Margio ežero kaimo turizmu užsiimančios verslininkai „Veidui“ tvirtino nieko nežinantys apie tokią bendrovę ir kokia poilsiauvė bus rekonstruojama. Gal tai bus ponios Kristinos Brazauskienės vasarnamis? 0.7 ha sklypą prie Margio ežero K.Brazauskienė prieš kurį laiką įsigijo iš šiandieną „City Casino“ lošimo namus valdančio Olego Savčenkos.

Žvilgtelėkime, kokiais keliais nuėjo naujasis ES paramą skirstantis ūkio ministras Viktor Uspaskich. Pirmiausia jis nepamiršta Kėdainių ir palaimina šiame mieste esančios bendrovės „Nauja oda“ projektą bei naujai odos apdirbimo gamyklai statyti skiria daugiau kaip 13 mln. Lt. Alytuje įsikūrusios bendros Lietuvos ir Rusijos kapitalo įmonės „Lisiplast“, vadovaujamos Darbo partijos nario Alytaus skyriaus pirmininko Roberto Graudinio, projektui atseikėta daugiau kaip 3 mln. Lt. Tiek pinigų skirta, kad įmonė padidintų „prieinamumą prie pasaulinių rinkų“. Beje, šiuo metu R.Graudinis vadovauja Alytaus apskrčiai.

Kita mažai kam žinoma Alytaus bendrovė „Mondesta“ įmonei rekonstruoti gauna 6 mln. Lt. Tuo pat metu V.Uspaskich pasirašo dar du – Kauno bendrovių „Stiklita“ bei „Baltijos polistirenas“ projektus. Visoms šioms bendrovėms (išskyrus „Lisiplast“) projektus rengė „Eurokonsultantų komanda“. Konsultantai įsikūrę tose pačiose patalpose, kur ir bendrovė „Investicijų plėtros sprendimai“, padėjusi su koncertu „Vikonda“ siejamai bendrovei „Krekenava“ gauti SAPARD paramą. Ne paslaptis, tiek „Vikonda“, tiek „Krekenava“ yra vardai, artimai susiję su V.Uspaskich'u.

Eugenija Grižibauskienė, „Veidas“

V. Baltučio knygos "Akivaras" pristatymas Adelaidėje

Kai mūsų lietuviškos organizacijos, dirbusios daugelį metų pavargsta – vegetuoja ar net likviduojasi, reikia stebėtis Adelaidės lietuvių bibliotekos darbuotojų gyvastingumu ir veržlumu. Nei jos pavargsta, nei skundžiasi ligomis bei kitais negalavimais.

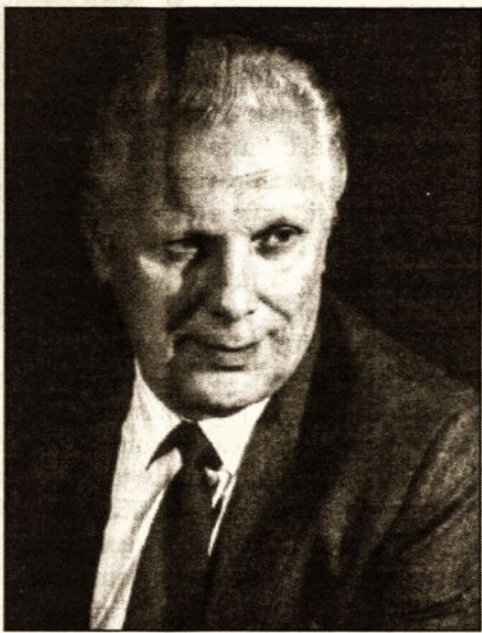
Kiekvieną sekmadienį biblioteka atidaryta. Ją tautiečiai mielai lanko: ar tai skolindami knygas skaitymui, ar apsimokėdami už laikraščių prenumeratas, ar nusipirkdami įvairių lietuviškų meno dirbinių, gintarų, ar šiaip užsukti ir persimesti keliais žodžiais su besišypsančiomis bibliotekos darbuotojomis.

Bet tai dar ne viskas. Kai pavargsta mūsų nuolatiniai virėjai, bibliotekos ponios pagamina adelaidiškams skaniam sekmadienio pietus.

Gegužės 29 dieną Lietuvių Namuose Adelaidės liet. biblioteka suruošė Viktoro Baltučio knygos "Akivaras" pristatymą.

Scenoje – smarkiai padidintas knygos viršelį, pastatytas ant pastovo, šalia – žalumynų papuošalai. Tai išradingos bibliotekos vedėjos Renatos Urmonienės meniškas taškas. Salėje – staliukai keturiems, papuošti gėlių puokštėmis. Ant ilgų stalų viliojančiai išdėlioti indai su įvairiais užkandžiais ir begalės karštų lašinių. Viskas paruošta pačių bibliotekos ponių. Raudoną ir baltą vyną parūpino pats autorius Viktoras Baltutis.

Ne visi Adelaidės lietuviai domisi lietuviškomis knygomis, ir tokios rūšies renginiais, kaip naujos knygos pristaty-

Viktoras Baltutis.

mas ne visus vilioja, todėl daugelio nustebimui, atvyko net 80 žmonių. Gal dėl to, kad Viktoras, kaip sakoma "savas žmogus" ir Adelaidės tautiečių yra mėgiamas bei gerbiamas.

Knygos pristatymą atidarė Renata Urmonienė ir pakvietė Viktoriją Vitkūnienę padaryti knygos apžvalgą.

Pirmiausiai prelegentė plačiai nupasakojo autoriaus visuomeninį bei kūrybinį darbą. Knygą "Akivaras" įvertino pagal savo asmeninę nuomonę – palankiai, pagirdama autoriaus "lengvą stilių, be didelių išvedžiojimų, kur veiksmas vyksta labai greitai". Gamtos aprašymu taip pat

LIETUS NEW SOUTH WALES

Sukasi, supasi, vėjo vingiai
vingiuoja,
Tekla ir srūva žemyn, žaižaruoja.
Lietų lašais ir srovėm žeme
geria.

Prausia lietus mano galvą –
Ir gera...

Kol atriedės įkaitęs saulės
vežimas

Ir, degantį karštį išpylęs,
(Iš kur šitoks karštis ir imas?)

Išsiurbęs paskutinįjį lašą

Ir pervąžiuos vėją,

Kuris debesį neša...

Nijolė Jankutė

SUSITIKIMAS

Labas, vaikystės bičiuli!
Ar čia tu? Atlapi marškiniai,
Ant pakaušio kepurė...
Švilpesiui lūpos suspaustos.
Tu išdykėli, mano!

Ar neilgu be "Old Man Mississipi"?
Be teškėjimo garlaivio ratų?

Atsimeni – plaukėm abu mokyklos
knygyne...

Upės gylį matavom "mark twain",
kapitone!

Kas uždarė tave, Hukai Finai,
Čia darželyje į akmens statulėlę?

sužavėta, kad net palygino su Pulgii Andriušiu – tos srities nepamainomu autorium.

Smulkų V. Vitkūnienės knygos įvertinimą skaitėme "Mūsų Pastogės" Nr. 19, todėl čia jo nekartosiu.

Ištraukas iš knygos (dviem išėjimais) skaitė E. ir V. Baltučių duktė A. Patupinė. Jos skaitymas aiškus, kalba taisyklinga, perduota su artistišku įsijautimu.

Pats autorius ištrauką skaitė tvirtai, skirtingu balso tembru, dialogų skirtingumui pabrėžti.

Dukra D. Baltutytė jautriai pakalbėjo

apie tėvą Viktorą, pasidžiaugė jo talentu ir jo meile šeimai.

Autorius nuoširdžiai padėkojo bibliotekos darbuotojoms už šaunų knygos pristatymą ir visiems prisidėjusiems prie renginio pasisėkimo.

Knygų berods buvo 20, kurias žmonės tuoj pat išpirko. Kas negavo, turės laukti, kol ateis sekanti siunta iš Lietuvos.

V. Baltučio knygos pristatymas praėjo jaukioje aplinkoje, buvo neperkrautas ilgais skaitymais. Dalyviai buvo patenkinti, viską priėmė šiltai ir nuoširdžiai.

Valė Marcinkonytė

Laiškai iš kito pasaulio

Dovilė Zduobienė

„Blogiausias“ Uyuni ir Potosi kasykla

Tęsinys iš MP nr. 19

Po tokių nuostabių ir pasakiškų vaizdų, sunku grįžti į modernų gyvenimą, kuriame vyksta politika ir darbininkų streikai. Bolivijoje darbininkai dažnai sustabdo darbą ir kelius uždaro. Štai ir mums pasitaikė, kad keliai buvo darbininkų užversti akmenimis. Ir nors pašėlę, negalime išvažiuoti iš La Paz. Kai pergalvojome kelionę ir jau nutarėme, kad nepasiseks pasiekti Titicaca ežero ir Copacabana, staiga streikas pasibaigė ir mes nedelsdami išvažiavome pirmu autobusu. Įdomiai keliavome, autobusas važiuojo manevruodamas pro didžiulius akmenų užtvartas dar paliktas ant kelio.

Pagaliau pasiekėm Copacabana (tai Bolivijoje – nemaišykite su garsiuoju ir apdainuotu miestu tuo pačiu vardu Brazilijoje.) Šis Copacabana, tai ramus kaimas, ilsintis šalia didžiulio Titicaca ežero. Čia

teko patyrinėti Isla Del Sol – nepaprastai gražius ir įdomius inkų griuvėsius.

Kaip aprėpti Boliviją? Tikriausiai tai egzotiškiausia mūsų kelionės dalis, bet ir neramiausia. Bolivija yra skurdžiausia šalis visose Amerikoje. Gyventojų sudaro: 70% vietiniai, 25% mestizo ir 5% europiečiai. Vidutinė alga – \$80 AUD į mėnesį. Neturtingiausios šeimos gyvena gatvėse ir pragyvena iš pašalpų. Širdis plyšta matant, kai žmogus maldauja, kad jam atiduotum likučius nuo skaniai suvalgytos vakarienės. Niekada nepasiseks ištrinti atmintyje vaizdo šeimų, šiukšlyne ieškančių trupinių. Išvažiuojame iš šio krašto ne tokie, kokie atvažiavome. Abejojome dėl šios kelionės atkarpos. Visi mus perspėjo, kad keliauti Bolivijoje yra sunku. Nėra sunkiau negu šių mielių ir draugiškų žmonių kasdieninis gyvenimas. Mes atradome nepaprastai gražią šalį, kurios žavingi vaizdai, kultūra ir žmonės visada pasiliks su mumis. O dėl patogumų, dabar pagalvojus, iš tikrųjų daug netrūko. Dabar – į Peru! Likite sveiki!

Peru žavimės Machu Picchu

Holį! Naujiena! Pradėjom salotas valgyti! Kad nesusirgtumėme kokiais virškinimo sunkumais, iki šiol vengėme gerti nevirtą vandenį ir valgyti šviežias daržoves. Bet mūsų kūnai, rodos, jau priprato prie Pietų Amerikos ir dabar viską valgom. Paskutinį laišką rašėme išvažiuojant iš Bolivijos. Dabar tolyn!

Sėkmingai persikėlėm per Lago Titicaca ir atvykome į Puno. Puno yra didžiojo ežero Titicaca šiaurės pakrantėje ir iš ten galima nuplaukti į Islas de Uros (nendrių salas). Čia šalčiau negu net Copacabana (Bolivijoje), nuo -3C iki 9C. Vienintelis mūsų reikalavimas beieškant vakarienės, yra retai sutinkamas šildomas restoranas, arba toks, kuriame yra pizza krosnis, prie kurios galime sušilti.

Nutarėm aplankyti nendrių salas. Šias dirbtines salas prieš daugelį šimtmečių

Nuotraukoje – Machu Picchu.

pastatė vietiniai, slėpdamiesi nuo kariaujančių genčių. Nendrių sala išsilaikė 20 metų, ir tada ją vėl naujai atstatė. Net dabar šiose salose gyvena keli tūkstančiai žmonių. Mums teko paplaukioti jų nendrių laivuose (taigi, net laivus gamina iš nendrių!) Sustojom ir Taquile. Tai viena iš natūralių salų, kurios kyšo iš Titicaca ežero. Čia peržengėm istorijos slenkstį, kuomet gyvenimas nebuvo toks modernus ir sudėtingas kaip dabar. Visi šioje saloje (net vaikai ir seneliai) dirba su medžiaga – ar tai verpia, ar audžia, ar mezga, ar siuva. Kaip liūdna buvo palikti šiuos gražius žmones ir grįžti atgal į "civilizaciją".

Iš Puno į Cusco, šventame Inca slėnyje. Kolonijinė Cusco miesto dalis yra teisingai įrašyta į UNESCO paveldo sąrašą. Seni, gražūs kolonijiniai pastatai kylo virš senovės inkų šventovių pamatų. Mat ispanų politika kruopščiai išnaikino viską, kas buvo pagoniška.

Kad perujiečiai labai vertina savo paveldą, buvo aiškiai matyti, nes mes ten svečiavomės "Inti Rami" festivalio metu.

Tęsinys kitame MP nr.

Nendrių laivelis Titicaca ežere.

Sarah su vietiniais vaikais kaime prie Titicaca ežero.

Jaunimo rinktinėms prasideda darbmetis

I Palangą pradėjo rinktis Ramūno Butauto treniruojami Lietuvos jaunimo (iki 21 metų) krepšinio rinktinės kandidatai, kurie rugpjūtį dalyvaus pasaulio čempionate Argentinoje. Iš Kauno į pajūrį persikėlė ir metais jaunesnių – dvidešimtmečių – žaidėjų rinktinė, kuri pradės jau antrąjį pasirengimo etapą liepą vykstančioms Europos pirmenybėms etapą.

Baigusi fizinio pasirengimo ciklą su treneriu Virginijumi Mikalausku, Palangoje Rimo Kurtinaičio vadovaujama dvidešimtmečių komanda jau pradėjo treniruotis krepšinio salėje.

„Treniruotes pradėjome nuo gynybos, nes laiko iki Europos čempionato liko ne tiek daug. Penktadienį jau buvau sukvietęs žaidėjus į salę, kad vaikinai pradėtų pratintis prie kamuolio. Norėjau pažiūrėti, kas yra kas, kaip žaidėjai orientuojasi aikštėje. Pažaidė penkiese prieš penkis be jokių sistemų, nes norėjau bendrą vaizdą

pamatyti“, – sakė R. Kurtinaitis.

Manoma, kad po Europos čempionato keturi krepšininkai dar padės pasaulio čempionate dalyvausiančiai vyresniųjų rinktinėi, todėl R. Kurtinaitis su R. Butautu stengiasi pasirengimo planą išdėstyti taip, kad žaidėjų pernelyg neapkrautų.

R. Kurtinaitis išsakė daug priekaištų vaikų treneriams, kurie neparengia gerų gynėjų. „Jau turbūt dešimtmetis, kai visi treneriai medžioja aukštaūgius, nes juos lengviau parduoti. Ir nebeturime gynėjų, kuriais visą laiką garsėjome. Išauginus Arvydą Saboną ar Žydrūną Ilgauską – treneriui šlovė ir garbė, bet man ne mažiau malonu dėl to, kad turime Šarūną Jasikevičių – pasaulinio lygio žaidėją. Bet jis – paskutinis mohikanas iš Lietuvos gynėjų“, – emociškai kalbėjo praeityje garsus „Žalgirio“ ir Lietuvos rinktinės gynėjas Rimas Kurtinaitis. („K.d.“)

Vilniaus komandoje – australas

Debiutui vyrų krepšinio Eurolygoje besirengiantis Vilniaus „Lietuvos rytas“ pasirašė sutartį su 27 metų 209 cm ūgio australu Matthew Nielsen, galinčiu žaisti puolėjo ir vidurio puolėjo pozicijose. Praėjusį sezoną jis žaidė Salonikų PAOK ekipoje ir ULEB taurės ketvirtfinalio rungtynėse žaidė prieš „Lietuvos rytą“, Salonikuose bei Vilniuje pelnydamas atitinkamai 8 ir 14 taškų.

„Man nereikėjo ilgai sukti galvą svarstant vilniečių pasiūlymą. Tai, kad „Lietuvos

rytas“ šiemet laimėjo ULEB taurę, buvo geriausias įrodymas, jog tai puiki komanda. O kai aptarėme ir mano šeimos apgyvendinimą Vilniuje, iš karto sukirtome rankomis“, – sostinės klubo svetainei sakė australas krepšininkas.

Prieš atvykdamas į PAOK, 1997-2004 metais jis atstovavo Sydnejaus „Kings“ ekipai ir 2004 metais buvo pripažintas naudingiausiu Australijos lygos žaidėju. Jis žaidžia ir krašto, ir centro puolėjo pozicijose. ELTA

Š. Jasikevičiaus sėkmė Izraelyje

Per čempionato pasibaigtuves tūkstančiai „Maccabi“ gerbėjų ir komandos draugai prašė lietuvio nepalikti Tel Avivo. Izraelio vyrų krepšinio čempionato nugalėtojo titulą apgynė Šarūno Jasikevičiaus (žiūr. nuotr. dešinėje) klubas Tel Avivo „Maccabi“, kuris šiemet laimėjo ir Eurolygos bei Izraelio taurės varžybas.

Gali būti, jog šis dar vienas sėkmingas sezonas su „Maccabi“ Š. Jasikevičiui bus paskutinis šioje komandoje, nes vis dažniau girdisi kalbų, jog vienas geriausių pasaulio gynėjų kitą sezoną rungtyniaus NBA. Didžiulį susidomėjimą juo rodo „Indiana Pacers“ klubas. Kažin ar „Maccabi“ sugebės išlaikyti pergalių simboliu tapusį lietuvį, kuris yra ir komandos aštuolių numylėtinis. „Maccabi“ rėmėjai per savaitę netgi surinko 17,000 parašų, kad Š. Jasikevičius liktų Tel Avive.

Per apdovanojimų ceremoniją susijaudinęs Š. Jasikevičius sakė, kad tai – pats

liūdniausias jo titulas iš visų, nes nežinia, kas gali atsitikti kitą sezoną.

Netrukus Š. Jasikevičius iš Tel Avivo skris į Barceloną, kur statosi namą, o po to kartu su „Cleveland Cavaliers“ vidurio puolėju Žydrūnu Ilgausku ketina vykti į Londoną stebėti Wimbledon'o teniso turnyro. Kol kas nežinia, ar Š. Jasikevičius atstovaus Lietuvos rinktinėi Europos čempionate. Jeigu jis pasirašys kontraktą su kuriuo nors NBA klubu, į Lietuvos rinktinę tikriausiai neatvyks. („K.d.“)

Lietuvos parlamentarai – su maratono auksu

Krokuvoje Pasaulio parlamentarų bėgimo maratone LR Seimo nariai pelnė auksą. „Patirtis tokia. Dalyvavau trečiame maratone iš eilės, išbandžiau ir praėjusių metų Vilniaus maratoną – ten bėgau visą distanciją, o čia reikėjo tik pusę“, aiškino

socialdemokratas Algirdas Sysas. Jis kartu su Gediminu Jakavoniu ir liberalcentristu Algiu Čapliku III Pasaulio parlamentarų bėgimo maratone 21 km distanciją įveikė pirmieji ir iškovojo aukso medalius. A. Syso rekordas – 1 val. 36 min. 17 sek. ELTA

Žilgsniai į Lietuvą XXI a. pradžioje

Nijolė Jankutė

(Tęsinys iš „M.P.“ nr. 22)

Iš šeškinės gal 20 min. į Vilnių, todėl būtinas

ŽVILGSNIS Į AUTOBUSUS IR MIKRIUKUS

Pro Šeškinės daugiabučius užia Ukmergės plentas, mandriau – magistralė – kaip srauni automobilio upė, ne mažesnė už Čikagos Cicero Ave, bet žymiai greitesnė. Ar siauras, ar platus kelias – lietuvaičiai lekia zovada. Ristele čia nevažiuojama.

Autobusai pusiau geltoni, pusiau mėlyni (su „armonika“ viduryje, kad būtų lankstesni) kursuoja neblogai. Užsigrūdę kaip Čikagoje iš ryto bei vakare. Nemažai jais pasivažinėjau, bet niekas ant kojų neužlipo ir alkūnėmis prie durų nepriremė. O vietą atsisėst gal net kokius penkis kartus užleido!

Autobusuose man geriausiai patiko stočių pranešinėjimas. Visada labai malonus moteriškas balselis, puikia lietuviška tarsena iš specialaus įrašo pasako, pvz.: „Šnypškęs“. Sekanti stotelė – „Žalias tiltas“. Gerbiami keleiviai, įlipę atsižymėkite savo bilietėlį. Jį galima nusipirkti iš vairuotojo. Na, tokį mandagų pranešimą išgirdus, norisi kuo greičiau paklusti ir bilietėlį įkišti į žnypliukas, kurios lyg riešutų spaustukai, pristatytos tai vienur, tai kitur ant autobuso sienų. Cik-cak 40 ct. bilietėlis pradurtas, ir sėdi sau ramiai – neprikibs kontrolierė su 20 Lt. pabauda. Jei iš viso ji tame autobuse yra... Nenuostabu, kad tiek daug vilniečių ir kauniečių „zuikiais“ važinėja!

Be autobusų ir troleibusų (labai greitai braukia ūsus!) kursuoja ir mikriukai. Tai

„micro-buses“, nardantys po gatves, kaip įvairiaspalviai buki, stori karkvabaliai. Jei negaili 2 litų., mikriukas nuves greičiau negu autobusas. (Kaune – už 1 Lt., matyt laikinoji sostinė, praradusi sostą, pigesnė).

Mikriukas talpina nuo 9 iki 10 keleivių. Ant lango užrašytas jo maršrutas. Jei tau pakeliui, pamojuok, sustos, paims ir išlaipins, kur pasakysi.

Svetimame mieste keliaut viešu susisiekimu įdomu: daugiau pamatai, daugiau įvairių žmonių susitinki.

Vieną iš pirmųjų viešnagės dienų Vilniuje patyriau tokį „autobusinį“ susitikimą. Kažkoks jaunuolis užleido man vietą ir, vos atsėdęs, priešais išdygo apkūni moterėlė su tvirtai pasmakrėj surišta skaryte, su dideliu maišu rankoj ir prakalbo:

- Sėdėk, sėdėk! Tegų jauni stovi. Priesėdės, kai pasens. Vieni sėdės, kol ras negyvus. Kaip, va, mano kaimynas. Gulėjo savaitę pašvinkęs. Sakau – gulėjo.

Mačiau, kad bobutė laukia kažkokio atsakymo, jaučiu, kad aplink mus sukľuso keleiviai.

- Tai ar niekas jo nepasigedo? Kiti kaimynai? – paklausiau.

- Ką ten kaimynai... Policija. Išsivežė sukirmijusį. Va, koks dabar gyvenimas. Niekam nesvarbu. O prie Tarybų valdžios tai vištieną valgiau!

Čia jau ir man kilo ūpas kalbėtis:

- O dabar tai jau nebėra vištienos?

- Nebėra! O prie Tarybų man valdžia viską davė!

- Bet kad ir Tarybų nebėra.

- Yra, kur nebus. Tik Lietuva, durna, kaip nykštys nusiplovė. Landsbergis tas...

Šalia manęs sėdinti mergina sušnibždėjo:

- Nebeįstvers mano nervai tos bobos! Nebegaliu klausyti!

Kadangi mano nervai gerai laikėsi, dalyvau šitam „politiam diskurse“ toliau populiaria „poezija“:

- Kelią perbėgo katė, tai vis Landsbergio kaltė...

- Pašnekovė į juokus nesileido:

- Nu kaipgi. Aišku, kas kaltas!

- Tai pradėk augint vištas, bus vištienos, - kreipiu kalbą toliau nuo Landsbergio.

- Kad vištų nėra. Važiavosi Rusijon atsivežt.

- O kam atsivežt? Pasilik Rusijoje su vištom. Augink ten.

- Nu, ne. Atsivežčiau, tik per sieną neleidžia. Matai, koks gyvenimas! - įgrėžus piktas akutes į mane, skundėsi toliau, - va, numirsiu ir baigta. Numirsiu, sakau!

- Numirsi ir ras sukirmijusią, kaip tą kaimyną.

Aplink mudvi keleiviai ėmė prunkšti. Prajuko ir šalia sėdinti nervingoji mergina. Deja, man reikėjo išlipti. „Tarybinė“ bobutė nutūpė į mano vietą kaip ta pasiilgtoji „tarybinė“ višta.

Kitą „autobusinį“ įvykėlį teko matyti Kaune. Pravažiavus Karo muziejų (jis ir po tiek dešimtmečių tebeatrodė modernus), autobuse kilo sumišimas.

- Tu rupūžgalvi! Še tau lįst į svetimą kišenę! - suriaumojo apkūni moteriškė, energingai kumščiuodama maždaug penkiolikinį vaikinuką. Tas traukėsi atbulas į duris, ranka dengdamas veidą. O į veidą moteriškės kumščiai kaip tik ir taikė. Žybt į veidą, žybt į pilvą.

- Lįsi tu man į kišenę, vagiškai! - žybt į krūtinę, - uždaryt tokius rupūžes! - žybt į galvą.

Keleiviai tylėjo, kaip vandens igėrė. Kumščiuojamas vaikėžas, taip pat, tik kvailai išsišiepęs, atmušinėjo smūgius ir grūdosi prie durų. Kuo ta nelygi dvikova baigėsi, nežinau, nes abu „kovotojai“ išvirto pro duris sekančioj stotelėj.

Taigi, kaip minėjau, svetimuose miestuose autobusais pasivažinėti labai įdomu.

O dabar žvilgsnis –

ŽALIASIS TILTAS!

„Sekanti stotelė – Opera!“, - praneša malonusis direktyvų balselis, ir skubu išlipti. Iki „Operos“ stotelės nevažiuosiu,

nes pereit Žaliąjį tiltą didelis malonumas. Žingsniuojau, dairausi. Tiltas tikrai žalias, net akį veria, o vakarais dar ir žaliai apšviestas. Apačioj sruva Neris.

Stebiuosi, iš kur tas sraunumas, juk nėra kalnų, tik kalvelės aplink. Upės krantai sutvarkyti, plytelėmis iškloti. Upė įvadelėta, kaip dresiruotas arklys. Gal ir dirbtinai atrodo, bet geriau, negu būtų užgožta žolėmis ir krūmais, kuriuose įstrigę kėpsotų šiukšlynai.

Neries krantų sutvarkymo pagyrimas teikiamas komunistinei valdžiai. Vis gi ką nors ir gero padarė. Nebeklausiamas, kokiais motyvais. Na, o mano „motyvai“ per šį tiltą žingsniuojant pasižiūrėt, kaip šauiniai atrodo vardas NIJOLĖ sieksninėm raidėm ant senoviško pastato išrašytas ir labai toli matomas. Taip vadinasi garsus kailių salonas. Tik tie kailiai ne mano kišenei!

Bet Žaliasis tiltas vis dar kontroversijų sukury. Dėl tų galingų skulptūrų kampuose. Jos raiškios, monumentalios, gerai išplanuotos. Tiltu ten ir atgal vaikščiodama atidžiai įsižiūrėjau. Man rodos, bereikalingai dėl jų tiek erzinausi. Lyg nebūtų miestui svarbesnių reikalų. Kai ramiai pagalvoji, prieš 56 metus daugelyje Europos kaimų taip atrodė ūkininkai, nešini javų pėdais, arba darbininkai su plaktuku, veržle rankoj.

Tos skulptūros komunizmo man neprimena. Išskyrus vieną, tą su kareiviais ir vėliava, kurios viršūnėj kūjis ir pjautuvas. Bet ir vėl, tais laikais ir Lietuvos kareiviai dėvėjo tokius šalmus, avėjo aulniais batais. Iš tikrųjų, rusų kareiviai buvo aprenkti visai kitaip: kojas vyniojo autais, o ant galvų dėvėjo medžiagines kepures su bokšteliais.

Atsimenu, kai žygiavo per Kupiškį... Atrodo, tik pakeist vėliavos viršūnė į Gedimino stulpus ir neverta ilgiau bartis. Tada ir „nostalgija sergantieji“ nebedės raudonų rožių prie tos skulptūros.

Tęsinys kitame MP Nr.

Australian / Lithuanian sportspeople are leaving!

There are only a few short weeks left before one of the biggest groups from Australia ever, leaves for overseas competitions. A total of 55 athletes representing nearly every Lithuanian sporting club in Australia are going to Lietuva to participate in the 7th World Lithuanian Games between June 29 and July 3. There will be one Men's, one Women's and one Veterans' basketball teams. There are also a number of juniors who will be placed in basketball teams in Lietuva. Australia also has participants in table tennis, golf, billiards and fishing. A number of supporters are also travelling with the group.

Prior to the games, the men's and women's basketball teams are touring North America (Chicago, New York and Toronto) and playing a few friendly games against the local Lithuanian clubs and getting some important practice before the real thing in Lietuva.

After the games, the Men's Veteran team is not finished yet! They will have a short time to recover and then make their way over to Edmonton, Canada, where they will be joined by more veterans arriving from Australia to compete in the World Masters Games and defend their gold medal winning performance in Melbourne in 2002.

Preparations are under way to provide all sportspeople with uniforms, training tops and badges.

There will be two groups departing Australia:

From Melbourne, Sat. 18th June, United Airlines Flight UA 840, 11.25 am

From Sydney, Sat. 18th June, United Airlines Flight UA 870, 13.45 am

We wish them every success in their sporting competitions but, most of all, be proud to represent their country and their heritage.

ALFAS Valdyba

Choro "Daina" žinios

Penktadienio vakare (gegužės 20 d.) Sydnėjaus Lietuvių Klube choro "Daina" dirigentės Birutės Aleknaitės iniciatyva buvo suorganizuotas sėkmingas pasirodymas, pavadintas "Kavinė". Nežiūrint kritikos prieš pasirodymą, Sydnėjaus lietuvių bendruomenė choro neapvyllė. Pri- trūko net vietų atsisėsti.

Idomią programą išpildė dalis choristų, jų tarpe – lietuviškai dainuojantys australai – Garry Penhall (solistas, pianistas), Megan Dunn (fleitistė, chorvedės padėjėja), Kay Summers (sopranas), Wojciech Wisniewski (pianistas ir nuolatinis chorvedės talkininkas) ir Claire Herrick (smuikininkė). Programoje pasirodė solistai: Birutė Aleknaitė (choro vadovė), Ričardas Bukis (kartu ir pranešėjas), Darius Gakas, Vilija Burneikytė ir Kęstas Protas. Atliktą programą tikriausiai įvertins svečiai.

Choras dėkingas nuolatiniams rėmėjams už paramą. Negalėdama dalyvauti renginyje, p. Marašinskienė atsiuntė \$10, o sodybiečiai O. Dobbs, D. Jency, V. Vaitkus, Isolde Davis AM, A. Montvidienė ir choristės O. Kapocienė OAM, Milda Karpavičienė, Nata Liutikaitė dovanavo tortus. Turtingai loterijai fantus aukojo: D. An- kienė, O. Kapocienė ir C. Protienė. Anks- čiau su padėka chorui už giedojimą Ma- rijos Cibienės laidotuvėse, sūnus Romas atsiuntė \$200.

Sekantis choro pasirodymas – Gedulo ir Vilties Dienos minėjime birželio 12 d.

Latvių Namuose, Strathfield. Ten jis visų pabaltiečių yra laukiamas ir laikomas stipriausiu meniniu vienetu šio minėjimo programoje. Choras giedos visus tris himnus. Mūsų kapelionas kun. Jonas Stankevičius sukalbės Invokaciją.

Choras ne tik linksmina savo dainomis, bet aukoja ir labdarai. Po kun. sale- ziečio Hermano Šulco apsilankymo, su- žinota, kad Lietuvoje jo tėvų 60 ha žemės sklype yra įkurta "Jaunimo sodyba" naš- laičiams. Į ją atkreipė didelį dėmesį Vo- kietijos televizija. Nufilmavo Klaipėdos sąvartyne ieškančius maisto vaikus. Parodžius Vokietijoje šį filmą, ten buvo įsteigtas fondas "Kinder und Jugendhof Litauen (Don Bosco Stiftung Litauen) gelbėti vaikus. Valdyba kreipėsi į choris- tus, prašydama jų sutikimo globoti vieną vaiką. Malonu pranešti, kad visi sutiko kas mėnesį paskirti penkis dolerius vieno vaiko globai šioje sodyboje. Tai jaudinan- tis choristų nuoširdumas prisidėti prie šio kilnaus darbo.

Laukiame pagalbos ir iš bendruo- menės. Gal atsiras tautiečių, norinčių padėti chorui šioje akcijoje.

Susirašinėjimą su šio Fondo Interne Verwaltung administratore atlieka choro sekretorius Antanas Kramilius. Suinteresuoti ištieti pagalbos ranką Lietuvos vaikams, skambinkite A. Kramiliui tel.: 9727 3131, fax: 02 9727 3131.

Antanas Kramilius

Senosios Lietuvos istorija

Istoriko Alfredo Bumblausko nauja **Senosios Lietuvos istorija 1009 - 1795** (nuo pirmojo paminėjimo Quedlinburgo metraščiuose iki paskutiniojo Lietuvos – Lenkijos padalinimo) gegužės vidurį buvo pristatyta skaitytojams. Palyginus su A. Šapokas ir E. Gudavičiaus Lietuvos istorijos knygomis, ji skiriasi ne tik apdaila, bet ir turiniu. Kalbėdamas su "Veido" korespondente autorius prisipažino, kad jam užtruko aštuonerius metus paruošti kny- gą, kurios dešinieji puslapiai skirti iko- nografijai, chronologinėms įvykių suves- tinėms, šaltinių citatoms ir t.t. ir tik kai- riuosiuose puslapiuose matomas tekstas. A. Bumblausko nuomone, senasis istorijos mokslų modelis, kur istorikai tyrinėdavo, filosofai jų atradimus apmąstydavo, o didaktikai visą šią pateiktą medžiagą pa- naudodavo svarbiausioms ir visiems su-

prantamoms išvadoms, yra jau atgyvenęs. Šiuolaikinis istorikas visus tris žingsnius turi atlikti pats. Tą A. Bumblauskas ir padarė.

Autorius naujai įvertino kai kurių is- torinių asmenybių vaidmenis besifor- muojančiai valstybei. Pavyzdžiui, siūlo baigti Vytautą vaizduoti kaip nepriekaiš- tingą istorijos didvyrį, o Jogailą kaip lietuvių tautos priešą. Yra faktų, rodančių, kad kartais būta atvirkščiai. Abejota, ar Vytautas buvo nujojęs "nuo jūros iki jūros" – sprendžiant iš istorijos šaltiniuose su- minėtų faktų, vargiai jam buvo laiko taip toli nukeliauti. Iškelia Žemaitijos seniūną Joną Chodkevičių kaip ryškiausią XVI š. diplomata, vertina baroko epochos archi- tektą Joną Kristupą Glaubicą (1700 - 1767) kaip reikšmingesnę asmenybę už to meto politikus.

T.Ž.

Skaityk "Mūsų Pastogę" – viską žinosi!

Lithuanian Language and Culture Summer Course

Date: July 18 – August 12

Duration: 4 or 2 weeks

Lithuania, Kaunas, Vytautas Magnus University is something incredible waiting for you to be discovered.

Among other things you will find:

- a very diverse, dynamic and interesting group of learners
- a relaxed way of living and studying
- supportive and friendly teachers, staff and locals
- countless cultural events and parties
- North - South - West - East Lithuania sightseeing

Summer course

The course provides intensive Lithuanian language classes at different levels and an opportunity to get acquainted with Lithuanian culture. Lithuanian language lectures are given in the mornings. The afternoon lectures aim at giving a broader view of the Lithuanian culture by focusing on issues and various aspects of the society including history, literature, arts and politics. The lectures are given in English.

Extra-curricular activities, such as participation in cultural events and excursions to historic places, museums, sports events are organised as well. Three weekend excursions are planned to the most interesting places of Lithuania.

All you have to bring with you is your open mind, heart, good mood and good will.

We guarantee you: a warm friendly atmosphere, memories and friendships that could last for a life-time, traditional Lithuanian food, dances and songs, a glance on day/night city life, the purity and charm of Lithuanian countryside, the beauty of the seaside.

There are no limitations regarding age or formal education, we try to meet individual needs and interests. Hope to see you in Kaunas!

Application forms and more detailed information can be obtained from the Interna- tional Relations Office or the Department of Regional Studies, or via Internet:

[http:// www.vdu.lt/LTcourses/](http://www.vdu.lt/LTcourses/)

All applications should be received by July 10, 2005.

Linkėjimai iš Vilniaus

Buvęs ilgametis "M.P." redaktorius Vin- cas Augustinavičius, prieš kiek laiko per- sikėlęs į Lietuvą ir dabar įsikūręs Vilniaus centre, vis neužmiršta "savo laikraščio" ir redakciją aplanko žinutėmis iš Tėvynės. Nors kilimo iš Papilės, grįžęs į Lietuvą Vin- cas tuoj įsijungė į organizuotą grįžusiųjų užsienio lietuvių veiklą Vilniuje.

Savo vėliausiame laiške Vincas siunčia linkėjimus "MP" redakcijai, pažįstamiems ir visiems skaitytojams. Ne pirmą kartą,

Vincas pridėjo ir auką mūsų savaitraščio gerovei.

"M.P." Red.

PATIKSLINIMAS

Savo straipsnyje "Vakaras su "Daina" žvakių šviesoje" ("M.P." š.m. birželio 8 d.) suklydau parašydamas, kad chorą "Daina" įkūrė a.a. Paulius Rūtenis. Iš tikrųjų jis įkū- rė sėkmingai (maždaug 24 metus) gyva- vusią ir gastroliavusią "Sutartinę" – moterų dainininkių vienetą. Mano klaida – at- leiskit!

Nijolė Jankutė

In memoriam

A+ Vytautas Cinauskas

Ne vienas Australijos lietuvis buvo girdėjęs, o kai kurie ir asmeniškai pažino Vytautą Cinauską. Jis buvo vienas iš Tremtinių namų Vilniuje sumanytojų bei statytojų. Australijos lietuviai tada prie šio tikslo dosniai prisidėjo.

Iš Lietuvos atėjo liūdna žinia, kad ši veikli asmenybė mirė š. m. birželio 7 d.

V. Cinauskas gimė 1930 m. birželio 6 dieną Pandėlio miestelyje, Rokiškio apskrityje. 1941 m. šeima buvo ištremta į Sibi- rą. 1947 m. iš tremties pabėgo į Lietuvą, 1948 m. areštuotas ir ištremtas į Krasno- jarsko kraštą. 1956 m. paleistas iš trem-

ties, dirbo betonuotoju Kauno hidroelek- trinės statyboje. Nuo 1958 iki 1993 m. dirbo Lietuvos geologijos sistemoje – gręžimo meistrui, gręžimo darbų vykdytoju, geolo- ginio gręžimo inžinieriumi.

Atkurtos Nepriklausomybės metais V. Cinauskas buvo Lietuvos kultūros fondo tarybos narys, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių bendrijos etikos komisijos pir- mininkas, Tremtinių gręžimo fondo valdy- bos pirmininkas, 1996 m. – Seimo narys.

Už nuopelnus Lietuvai V. Cinauskas ap- dovanotas Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino 5-ojo laipsnio ordinu.

Padėka

Nuoširdžiai dėkojame visiems, užjautusiems mylimai Mamai ir Bobutei Marijai Cibas mirus.

Romas ir Marica Cibas
anūkės Veronika, Natalia ir Larissa

Pamaldos Sydnėjaus lietuviams

Sekančios pamaldos Sydnėjaus lietuviams įvyks sekmadienį, birželio 19 dieną, 11.30 val. ryto St. Joachim's bažnyčioje, Lidcombe.

Parapijos Taryba

**Rašydami testamentą, nepamirškite ir "Mūsų Pastogės".
Remkite išeivijos spaudą!**

Pranešimas Geelongo ir Apylinkės lietuviams

ALB Geelongo Apylinkės Valdyba praneša, kad Gedulo ir Vilties Dienos minėjimas šiemet Geelonge nebus rengiamas.

Jeigu atsiras pakankamai norinčių, tą dieną vyktumėme į Melbourne ruošiamą minėjimą (birželio 19 d., sekmadienį). Valdyba užsakė du autobusiukus. Bus vežama veltui.

Iš Lietuvių Namų išvyktumėme 9.30 val. ryto, kad spėtųme į pamaldas 11 val. Po pamaldų – pietūs Lietuvių Klube. Po pietų – minėjimas. Kas nenorės dalyvauti pamaldose, galės praleisti laiką kitur, pvz. Victoria Market ir tt. Į namus grįšime pagal daugumos nutarimą.

Vietas prašome užsisakyti pas Geelongo Apylinkės Valdybos vicepirm. **Kają Starinską, tel.: 5278 3660.** Reikia žinoti vykstančiųjų skaičių kuo greičiau, nes nesurinkus pakankamai keleivių, autobusiukus reikės atsakyti.

Apylinkės Valdyba kviečia visus norinčius pasinaudoti šia proga.

ALB Geelongo Apylinkės Valdyba

Lietuvos nuotraukų paroda "The Blue Line"

Su malonumu noriu pranešti, kad nuo birželio 23 d. iki liepos 5 d. Melbourne vyks nuotraukų iš Lietuvos ir Pabaltijo paroda.

Nuotraukų autorė – Melbourne Universiteto studentė Jessie Mitchell, kuri pagal apsiųtimo programą 2004 m. sausio-birželio mėn. Vilniaus Universitete studijavo istoriją, politikos mokslus bei lietuvių kalbą.

Keletas Jessie Mitchell nuotraukų jau buvo eksponuotos Lietuvių Namuose Melbourne gruodžio ir sausio mėnesiais.

Visi susidomėję kviečiami apsilankyti!

Eltham Library Community Gallery, Panther Place, Eltham.

Galerijos darbo valandos: antradieniais – ketvirtadieniais nuo 10 iki 8 val.; penktadieniais – šeštadieniais nuo 10 iki 5 val.

Telefonas pasiteiravimui: 0403 295 042

Andrius Žilinskas

LR Garbės generalinis konsulas Melbourne

Melbourne Lietuvių Bendruomenės

Joninių Balius

With Australia's number one Lithuanian Retro Covers Band
'DABAR'

At the Melbourne Lithuanian Club

7.30 pm, Saturday 25th, June 2005

Hot finger food will be served throughout the night

Dress to impress

Contact Andrius (03 9323 5630) or Birutė (03 9579 3946)

Major price reduction

Tickets now only \$30 (\$25 concession)

When's the last time you went to
www.ALJS.org ?

The young'uns have been busy!

ALJS

LITHUANIA: Honorary Consuls in Australia

Jurisdiction:.....New South Wales, Queensland and the Australian Capital Territory.

Mr Viktoras Šlitteris, Honorary Consul-General

40 B Fiddens Wharf Road

Killara, NSW 2071

Hours of Business: Monday-Friday: 10.00 a.m. – 4.00 p.m.

Tel.: (02) 9498 2571

Fax: (02) 9498 2571

Jurisdiction:.....South Australia, Western Australia and Northern Territory.....

Ms Janina Vabolis, Honorary Consul

25 McLachlan Avenue

Glenelg North, SA 5045

Hours of Business: Monday-Friday: 10.00 a.m. – 4.00 p.m.

Tel.: (08) 8294 3792

e-mail: jvabolis@senet.com.au

Jurisdiction:.....Victoria and Tasmania.....

Mr Andrew Žilinskas, Honorary Consul-General

56 Somers Street

Burwood, VIC 3125

Hours of Business: Fridays: 9.00 a.m. – 5.00 p.m.

Tel.: (03) 9819 5515

Fax: (03) 9808 8300

e-mail: litconmelb@bigpond.com

SYDNĖJAUS LIETUVIŲ KLUBAS

16-18 EAST TERRACE, BANKSTOWN, NSW 2200

Tel.: (02) 9708 1414

Fax.: (02) 9796 4962

E-mail: slc@lithuanianclub.org.au

www.lithuanianclub.org.au

Sydnėjaus Lietuvių Klubas **kviečia** visus narius ir jų svečius lankyti savo Klube.

DARBO LAIKAS:

Savaitės dienomis Lietuvių Klubas atidarytas nuo 5.00 val.

Šeštadieniais ir sekmadieniais nuo 12.00 val.

Uždarytas pirmadieniais, antradieniais ir trečiadieniais.

DARIA'S restoranas dirba:

• šeštadieniais nuo 12.00 iki 6.00 val. vakaro ir

• sekmadieniais nuo 12.00 iki 6.00 val. vakaro.

Kviečiame visus lankyti ir ragauti skanius lietuviškus patiekalus, pagamintus

Darijos Meginienės – Lietuvių Klubo šeimininkės.

Meniu platus, o patiekalų kainos labai prieinamos.

Stalus ir vietas galima užsisakyti iš anksto, skambinant Darijai

tel.: 0414 218 633.

Primename Klubo nariams, kad jau atėjo laikas susimokėti nario mokesčių.

TURGUS įvyks sekmadienį, liepos 3 dieną, 2 val. p.p.

Kviečiame Klubo narius ir savanorius

pagalbininkus rinktis šeštadienį, birželio 18 dieną, 9.30 val. ryto ir padėti išrūšiuoti Klubo turtą perkėlimui arba išmetimui. Primename, kad galbūt jau po kelių mėnesių Klubas persikels į naujas patalpas.

Klubo narių ir jų svečių dėmesiui.

Sydney Lithuanian Information Centre (SLIC) now offers
FREE ONLINE LITHUANIAN LANGUAGE LESSONS

www.slic.org.au

E-mail: LLLinfo@slc.org.au

"Mūsų Pastogė": Skelbimai, užuojautos ir pan. priimami
ne vėliau pirmadienio 10 val. ryto.

(Po pietų laikraštis perduodamas spaustuvei)

Deadline for ads – Monday 10 a.m.

Mūsų Pastogė

AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY

Published by the Lithuanian Community Publishing Society Ltd.

Leidėjas Lietuvių Bendruomenės Spaudos Sąjunga

Leidėjo, administracijos ir redakcijos adresas: P.O. Box 550, Bankstown, NSW 1885.

Tel.: (02) 9790 2319, Faksas: (02) 9790 3233, E-mail: mpastoge@bigpond.com

Tinklapis: www.users.bigpond.com/mpastoge

Redaktorė Dalia Doniela

Redakcinė Kolegija: Antanas Laukaitis, Kęstutis Protas, Vytenis Šliogeris

Redakcija rašinius taiso ir skelbia savo nuožiūra. Rankraščiai negražinami ir nesaugomi.

Spausdinamuose rašiniuose reiškama nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos ir leidėjų nuomone

Prenumerata metams \$65.

Užsienyje oro paštu - \$140.00. N.Zelandijoje oro paštu \$115.00.

Organizacijų informaciniai skelbimai – neapmokami.

Apmokamų skelbimų kaina: \$6.60 (įskaitant GST) už 1 cm per dvi skiltis.

Lietuviškomis organizacijoms 15% nuolaida. Kartojant, 50% nuolaida.

Šventiniai sveikinimai – \$20, užuojautos ir maži vienkartiniai skelbimai – \$25.

Už skelbimų turinį redakcija neatsako.